

Nykyisen ulcomaan

Godan alusta,

Ja lewenemisestä /

Erinomattain

Preussin **B**aldacunnan
Woiton

Edes ja taasisin käymisestä, tähän aicaan asti:
Tarpellisilla neuvoilla ja waroituxilla
Jhmisten yhteiseen elämäkertaan jowitettu:

Niin myös

HErnan Jumalan omasta

Godasta

Yhtä syndistä cansaa ja maacundaa vastaan:

Ja vielä

Sengellisten waartetein pesemisestä ja kätkemisestä,
Oraisa waaroisa:

Sitte

Oitiassta almun andamisesta:

Ja myös viimein,

Wiimeisistä merkeistä taivasa ja maan päällä,
auringon, cuun, ja tähtien pimenemisestä ja sutenno:
mitten silloin pelwosta ahdistuksesta ja epäilyksestä,
ja sitä vastaan Jumalan lasten roabwistuksesta, lohe-
daturuksesta ja autuudesta, **H**Ernan **J**esuren talemie-
sen päiwänä; cuudessa wireessä cocoonpandu:

Jotca nyt **A**ldventin aicana **W**uonna 1757.
on **P**ränttijin andannit

ABRAHAM ACHRENIUS.

Eurusa, **P**rändäntij Direct. ja **E**uning. Kirj.
Prändäjälä, **J**acob **M**ERKELLISÄ.

1700

1700

1700

1700

1700

1700

Jacobi Neri

1700

Ensimmäinen Wirst.

Rykyisen ulcomaan Sodan alusta / ja
lewenemisestä: niin myös Preussia
Waldacunnan woiton edes ja
tataistin täymisestä.

Weisatan kuin: Ah futatoin costas synnistä, &c.
b. i.

Sos sodan alcuu tahdot muistutella;
Min arwa kuusi, jona hiru
muissella, Maan järistyrel wainui
Lisabon, Sen jälkeen sota nousi
mahdotoin.

2. Englandi ensin Sodan töitä alusti,
Grandrijtin alurita waijui, caluoi, Joo
hända waistan nousi Sotaan jäll, Ja so
dan julki julisti ajall' täll'.

3. Tat sodan puhti merell' liekui aivan
Wäsytti, turmel, monen hopian laivan,
Dr, toinen woitt' aluren tawarat, Waan
ei en' st ruiteng käsittänet maat.

4. Ja viimein wainui England wähi
tellen Americas Grandrijti osott' hellen,
Ja käsiniugit Englandild poses ott' Ja woit
tons aina ylömmällä uhott'.

5. Mutta suurin suizu sodast sitten langeis

Juur kessi mereen, siel Grankriti ängäis
Englandin alupet Gibraltarijn', Jote'
meri sodas pahoin turmekdin.

6. Minorcan luotoon taas Grankriti
eulki Englandin woiman sielä ulossulki:
Ja stormin cautt' sen Linuat sisäl ott' Eng-
landin sotawäki pääsit cohtt'.

7. Se luoto ol' niineuin Englandin
warwas, Jong tähden siel kyll oli mieli car-
was, Se wiha yhden päälle paiscattin,
Amrali Bing Englandis mistattin.

8. Niin soteutan Jumalan wihan cuop-
pa, Ei taida warjel, waicka hywän suopa:
Waan wiha lange juur niin camalast, Ett'
weri cuohu aiwan suikijn ast. (a)

9. Sill wiina marjat owat aiwan kyp-
sät, Wiin'oran werfet leicatan, ei kypset;
Eose' HErran duomio hetken edes toi Ett'
maan pääl täytetän se colmas woi. (b)

10. Jo siirtyi sota wähitellen näihin,
Grankritin cautta, aina liki maihin: Kei-
sarin cans Grankriti liston saa, Täst syn-
dyä sitten sota cauhia.

11. Sen liston tähden Preussi sodan no-
sta, Ja pytä yrin liston neuvoit costa: Is
sodan alca, woitta ensimmäld Eit' woimust
otet pois niin pian häld'.

12. Hr Cuningas täs wuowa colmee wa-
stan Sill Ryssän Keisarinna myös ol' ha-
stan, Keisarin puoleld olla sotimas, Näin
sota lewi ajas abraham.

13 Enst

(a) Ilm. K. 14: 20. (b) Ilm. K. 8: 13. Cap. II:
13, 14. Cap. 14: 14, 15.

13. Enst Preussi läpi Saxin maata kul-
ke, Ja Saxin leirin piirittä ja sulke; Min
sühen ast, ett' arpa heitettin, Accordin cautt
caick fangix otettin.

14. Sill Pirnan tykö'n leiris ahdistettin
Saxin maan sota jouck, ja wainutettin,
Ett sodan fangix ikens anda saa Mina wijs
toistakymmend tuhatta.

15. Mut Puolan Cuningas cuin oli jou-
cos Lär' Puolaan poses piiritettyin loue-
kast: Näin Preussi wainutt' Curi-Saxin
maan, Joc' ei sitt rauha ol' täs sodas saan'.

16. Waan sodan jalcain all on cowin
maannut, Siel rascat werolascut ei ol' laans-
nut: Tai cowus Preussin sodan turmeli,
Ja monda Saxin awuy fehoitti;

17. Sill' wainutetui pnyttän aina autta,
Eli omal awul eli muitten cautta; Jost so-
ta paisu aina enämmär, Ja costo joutu
sodan sikiär.

18. Wiel Preussi tästä aina kulke woit-
tain Ja on mond' kertaa woiton postei soit-
tan, Cosc' culki täld nyt wastan Keisari,
Ja woitti wiel ain wastoin sotin.

19. Seikemän kertaa Preussi ensin woit-
ti, Niin caurwain suuri myötäkäymys coit-
ti, Endises sodas, ja nyt tähän ast: Cah-
deras kerta käwi camalast;

20. Sill' cosca Pragiin culki woiton rei-
sul; Niin Pragin caupungit' ei woitet weis-
sul, Waick monda bombi huonet häwittä,
Ja piiritetyi cowin häkyttä,

21. Ei saada maahan täsä wahwat muu-
A 3.01.11.2.milc .rit?

rit, Jong' rakennukset nielen kivet suuret;
Nijn Preussi hukkan tätä piirittä, Eose'
paenneita pyytä wäsytä.

22. Jk suuttu wijmeiin, mene toiseen paica-
taan, Keisarit vastaan, nijneuin wälin ai-
can', Keisarin puolell silloin woitto käy. (c)
Caick sota surkiiä täsä paicas näy.

23. Siin paicas Preussild inotin paljo
wäke, Ett joutainen taeaisin käymän näke
Sen menestyksen cuin ol' tähän ast: Joc'
sodan alca waiwu camalast.

24. Jote' miekkaan rupe, miecat hucute-
tan, (d) Sen puoleld woitto mones erite-
tän; Nais HERRan duomiot rauhaan cu-
ritta, Ja sotaan noshen uhiast waiwutta.

25. Sen hetken peräst Preussil käwi wa-
stan Waick' ennen oli muita sotaan haastan:
Grankriki woitti jäll Sannoweris, Eng-
landin joucon Saxan-maan sodis.

26. Sill England' oli nijneuin awuy-
eullen, Torijmaan maildans, waan tul' ise
suleun, Ett piiritettin sotajouckons canß,
Gewarit laske maahan olaldans.

27. Ett päästä wapaay; sowingon nijn te-
te; Eose' caikkild euvild piiritetty näke: Nijn
Preussin puoleld waiwui apu tai Grank-
riki woiton täsä paicas sai.

28. Viel Ryssän Keisarinna samoil ai-
moil Tul' Preussi vastaan uusil sodan wai-
woill; Ja woitti suuren sodan capinas, Nijn
Preussi täsä waiwutettin taas.

29. Wijs

(c) post. septem. CLaDes VI. Georgis. (d) Matth.
26: 52. Ilm. 8: 13; 10.

29. Wiimeisit alkooit aica omibi täreki,
Mijn monda sota yhteen' surveen' kerki: Juur
SEKran duomioist rangaisemaan mait, Jhs
misten woin' ei miecan kärke tait'.

30. Jhmisten apu aiwan pian näändy
Sek myöt' ett' wastoin onni älist tään-
dy: Sill ohjat SEKran tädest hallitan,
Quin SEKra suo, wast rauha nautitan.

31. Voi Garan maat! nyt sodan jalcain
alla, Siet monda joucko maan ytimen tal-
la: Siet wäke sotaan kändiäst ajetan Preus-
sild; waick ol' sit nuorucaiset waan.

32. Mailman sodis weri muodatetan, Tu-
hansin luguin Sietui hucutetan: Euing'
monda synnis juore sotahan, Siet syndi
casiwa monel tawol waan.

33. Täs' Sietun waaras mont sitten hä-
ty, Ain sihen ast, ett' surman nuoli sääly
Syndisen Sietun ruumist eroitta, Yr sur-
tia pareu elon lopetta.

34. Ei caadu sodas yr ja toinen hengi,
Eick' sadoin luguin cuollon tiehen kängi
Cuoleman ota, syndi surkia; Waan tuban-
sin ain luguin hucutta.

35. Ei voitettu ainoast' täsä mista;
Waan woittawainen myös saa surman li-
stan; Sek' ulhäiset, ett' alammaiset myös
Gen'ralit, knichtit waipu sodan työs.

36. Mit' surkens on haawoitettu in canka,
Se jaa cum jaa, se wieden haawoisansa,
Jos hymän eli pahan helberin, Viel sit-
teng sijetan toisin paiekoihijn.

37. Siel sodan maas, maacunnat wais
wutetan Min weron lascuil: toinen fidutea
tan, Eose joutu toisen hijden helman ald,
Waick saman wuonna mayoi corkiald.

38. Siel pellon ruocot härwitetän aina,
Ja wiinamäet, puutarhat, sota paina: Cau
pungit, kylät sota härwittä, Joc' kysist pä
se, pacoon ennättä.

39. Siel wiheriäisel niitul rakas miehet, Ei
wicaittimel lyömän heini liehet: Waan he
woisillans sotke turmele, Ja teuras naudoix
carjan repeile.

40. Eäs' laki wäsy, wahwistetut kirjiet,
Ei warjel' maita: monet töisäns wiriät Nyt
jouteld sinne tänne pakene, Mond' ricast
culcu cansay joutune.

41. Voi sodan jueni! eura woipi niitää
Caick nimittel: eick usco wielä sitä Euin tu
pans werhos rauhaa nautike, Ja yhdel we
rol wuoden selittä.

42. Siis Ruozin maasta läxi sammutta
maan Ulcomaan sota: rauhay lämmyttä
mään, Suur sotaioucks: älist caicki käy,
Eick woitto Preussil tähän asti näy.

43. Sill' Ruozhi myds on pian woittan'
linnat, Jote' Preussi mistais ilman walmit
hinnat, Min rauhan suosioon curitetan waan
Joc ombi suureen, sotaan yldyn saan.

44. O Suomen maa full on nyt hywä
rauha, Eas' cuing' nyt muul sota surklast
pauha: Sun rauhas HERa taita lewittä;
Waick muul sota surkia härwittä.

45. Sun sota wäkes edest, rucoil' HER
raa,

raa, Tuin taita sodan rauhan muutta ter-
ran, Ett' HERRa heit myös waarois war-
jelis: Niincuin is' asat omis kunnysis.

* * * * *

46. Ett sull' on rauha, sodan menot hyl-
jä, Ja ala lähimmäistäs aina kylje Waik-
lain muodon ja myös warjon all, Tai so-
ta hedelmättä euolemalla.

47. Sill' monet synnit riidoist aina syn-
dy, Jumalan Sanan turmellan myös syn-
dy Sun sydämesäs: ja myös laiturien
Sen wiherjäisen sotke syndinen.

48. Jos voitat eli voittamatoim olet,
Euitengin riidoist Sielun puolest euolet:
Sill' wihan suopa omi murhamies, (e)
Ja Sielun elo loppu synnin ties.

49. Täs parannus ja usko hävitetään,
Rakkaus hylmen ulosjuuritetaan: Wäärös
ja walhe pääse wallan pääl, Ja coston
pyynnös wiherjähke tääl.

50. Ja niincuin sodis monet ovat juonet,
Nijn coston pyynnös wääröden on suonet,
Tuin lähimmäisen usein waiwutta: Nijn
sodan menot sull on cotona.

51. Sun wahingores usein asiat taipu,
Joc' riidan alca riidois ike waiyu: Ja yh-
dest riidast nouse usiammat, Joill' toinen
toistans wihas polkewat.

52. Ja se cuin ennist yhdes lais woitta,
Waik toiseen ast myös asians wäärin hoitta,
Nijn taita wiimein asians cadotta, Tuin
oikeus saa wihdoin wallita.

21 5

53. Ja

53. Ja jos niin on ett' jumalatoim aina,
Tääk' wolion fais: ett' toden alas paina:
Niin suurin waara duomiopäivänä, Händ'
wiimein cuiteng' caikis käsittä.

54. Älä siis kerska voitoist ensimmäisist:
Dr' voitto suurin omibi caichinaisist: Se
uin tääk' voittoa estet autuuden, Ja
woiton saa juur aiwan ijaisen.

55. Sill' hurskas huomaa cosca duomiol
culke, Caick' määrintekiät elost ulos sulke;
Ja woihten seast lambat erittä, Jote' petost'
ei ol' tehä' ja määrättä. (f)

56. Siis ajattel, o synnin ihmis parca,
Sun elos loppu! älä riitoi carca, Wäijä
mään naburis ja tuttavaas, Eick' toinen
toistans pyytä eumollans.

57. Jo lapset mahdais wanhemmitans sää-
stä, Wanhemmat jällens lapsens riidoist
päästä: Jo weli mahdais suoda sisarell',
Caiken uin oikendek tule hällä.

58. Cosc' rakkauts wiimeisill' aiwoill' puut-
tu, (g) Niin rauhan suosioon aiwan mon-
da suuttu, Ja wääräys saapi wallan surkian,
Sentähden juostan riidoi saunahan;

59. Siel wihtoisimen ison pakan anda:
Jos kelpais sowinnor täs coto randa, Sais
saman edun ilman mitää wiet, Ja ystäwy-
den voitais caupan pääl.

60. Jo rauhas soweis sowinnosa elä, Eik'
riidan halull' juosta sodan tielle; Siis sowi-
noptast riitta weljes cans, Uin ridoin
sitet pyytä wallallans.

61. Ja

61. Ja ehi ensin hengellistä rauhaa, Anna sonnin sydämesäs pauha: Waan käännä, käännä posjes synnin tieltä, Jumalan työ, ja ehi armo hä'ld.

62. Ah tutki: JESus riisti päälle cuoli, Ettei su tappais synnin surman nuoli: JESus on rauhan callin rakendan, Jos rauhaa tien. sä ymmärräisit waan.

* *
*

* *
*

* *
*

63. Sydämen kääntymises rauha löytän: Waan tämä kääntymys on harvoin näytän Nyt hedelmäs: o Sielu joudu jo, Ja parannuren hedelmitä tuo.

64. Säästetty olet sydan suurist waimoist, O Suomen maa! endisist pääsnyt aivoist: Siis tule hengellisen rauhan tiel, Minn tahto Jumal armias olla wiel.

65. Oi' Sanast waari, usco toden tietä, Minn HERRan Hengi tahto tngds rietä, Ja anda armon hartast rucoilla, Minn löydät kääntymisen tarpeita.

66. Eil' HERRa tahto rucouret euulla, Eosc palat synnist sydämet ja suulla, Ja sanot näin: an andex Jumalan, Minn uhran huulden mullit ainian. (h)

67. Eäs kääntymises coseas HERRaa huudat, Nyt ota eatumuren oikiat luudat, Ja kääntäis posjes uscoss totises, Jos wäärs, wilpi, wiel on sydämes. (i)

68. Jos

68. Jos hawaihet sin wäärin saadun
jäljet, Ja cuollon odan hiemuifemmat wel-
jet, Ne pane pois: ann' ryöstet' tacaifin, (k)
Eaiet wäärin saadut, saanen helmoihin.

69. Sill Jumal wiha wääryst', ja ei
päästä Su' ennen synnin tuseast ja hädäs-
tā: Ellek niin cadu, ettei wilpi jää, Sun
sydämees: Nijn on se oikia tie.

70. Jumalan laki täsä walon anda, Ja
wäärin saadun tundos päälle canda: Nijn
hawaihet ett's syndijn olit myyt, Eik ansior
mitän sulle ole syyt.

71. Waan synnin ansio suurex tule ai-
wan, Tuin meren pahuu joca murta lai-
wan; Täs H^EXran pelcoon ensin alun
saat, Ett Sielus pyytā wältä cuolemat'.

72. Sitt' Evangelium' jällens uscon an-
da, Ja sulan armon sinun tygös canda,
J^Esuren Weren puhdisturesa; Ah huunda
sijs, o J^Esu armahda!

73. Jos syndis paina, J^Esus sen pois-
otta, Tuins uscot armon lupauften totta,
Ja otat J^Esust wastaan sydämees, Hän
sitten on sun, Sielus, elämäs.

74. Jos usco puuttu, J^Esus uscon an-
da, Ja J^Esn armon sinun Sieluis can-
da, Sun syndis heittä meren syroyteen, (l)
Ett's armoitettu olet ylipään.

75. Nijn käännä sijs J^Esuren puoleen
cohta, Etk' waattet saisit jotea silkist hobta:
Nijns

Niins woiton saat JEsuren cuolemas, JEsuren waldacunnas armias.

* *
* *

* *
* *

* *
* *

76. Jo tule JEsu yrim Herrain HERRa, Tee caikist surkiist sodist loppu ferran; Ja hengelliseen sotaan warusta, Caick jota ei syndi pyytä cuoletta.

77. Ett' pääsijit hirmuifest synnin wala last, Ja saijit woiton sinun woittos alla: Ah auta JEsu näändyneitä jo; Sun runsan armos apu edes tuo.

78. Pääst synneist caikist surkiat synnin orjat, Tuin cuollon warjos owat fangit corjat, Tuin yspellewät synnin siteistä, Eik usco ett' ne samat cuolloon wie.

79. Ah awa silmät näkemähän niistä, Tuin tahtons jälkeen heitä fangin pitä; Ett' peljäästysit rumain siteist jo, Ja pakenisit woiton HERRan luon.

80. O Rauhan Päämies JEsu tule auta, Saat' rauhas ilmei sinun pijnas cauta, Ja waldacundas rauha rakenna, Alanna sodan caicki murenda.

81. Ann sodat waipu metelittens cansa, Weriset waattet polta tulellan: Ja, Tee sinun cansas paljor, ilo suo, Tuin elon aica ilon caikil tuo. (m)

82. Tuin saalin jaco ilon cato: waisen, Maalisis anda myöskin moninaisen: Nijit hengellisen elon aicaisen, Ann' ilon joutu sangen suloisen.

83. Ja

83. Ja jaa saalit wihosten julmait,
Sun woittos palcat, ain maanarten cul-
main: Et iloistit murhes naandynet, Ja
iloisesti cullis elon tiet.

84. Sull' ylistyxy iancaicfisey, Jong'
haavoist rauhan ilo caicfi lavi; Joc wes-
rellas meit olet lunastan: Sull sijtos ol-
con Jesu ainian!

Matth. 24: 6, 7.

Uijn te saatte cuulla sotia, ja sanomita sodis-
ta, catzocat etret te peljasty: Silla caicfi namat
pita tapahumali: mutta ei wilela ole loppu.
Silla Tansan pita Tansaa wastan nouseman, ja
waldacunnan waldacundaa wastan: ja tule ruttos-
tauti ja nalka, ja maan jactistys moneen paictaan.

Matth. 5: 25.

Sowi nopiast riistaweljes cansa, costas wies-
la haneen tansans tiella olet: ettei riistaweljes si-
nua anna jostus Duomarille, ja Duomari anda
sinun palweljalle, ja sinä heitetan tornijn.

Hes. 33: 14, 15, 16.

Uijn että jumalatoim pandin anda jallens, ja
mora mita hän on warastanut, ja elämän sanan
jälken elä, ettei hän paha tee, niin hän saa totis-
sest elä, ja ei pida cuoleman. Caicfi haneen syn-
dins jotca hän tehnyt on, pita unhottaman:
Sulla hän teke mita hywa ja oikia on, sentas-
den hän saa totisest elä.

Toinen Wiest.

HEXra Jumalan

Dmasta Sodasta eli Rangaistusten
woimasta yhtä surutoinda cansaa
ja maacundaa wastan / 10.

Weisatan cuin: Käy nyt Sielun caikel miehel, 10.

b. 1.

Sosca HEXra sodan nostä Wastost
suuri syndisii; Nijn hän aiwan liki
costa Synnin töisä culkewij: Uho
cauyet edel käy, Cuin ei parannusta näy:
Momet nuolet ulos syöre Ecos maata cos
töin pieye.

2. Waan ei näihin mielä lacka HEX
ran wiha hirmuinen, Cosca synnis cansa
maca, Eikä nouse läändymän: Jocabäis
wä uheä wiel Oikia duomar' todel tiel:
Surtman jouhen jännittäpi Nuolet caicki
teroittavi.

3. Ensimmäisen' ilman hucutt' Ilman
miecan terätä, Wesi lainein caicki hucutt',
Noan Arcki tallel jää: Ja sen syngiän So
doman Taiman wakkial polta waan: Eos
wes karmeil cuollon haawat Rangaistuxex
myöskin saatwat.

4. Näis on andan esimärkit, Eikä muut
wiel läännysit, Ennen cuin se costo kerki
Joca hucka synneisit: Käänny siis jo Suo
men maa Sillä rangaistuxisa, Olet näh
nyt

nyt wihan merkin, Waikka vielä ajan
tärkin.

5. Sodan jäljet vielä tundu Muistos,
rajois endiis; Waikkas olet jällens undun
Leois aivan syndiis. Tälkä wuoden
HERRa toi, Ustoin; cuin eh canda woi:
HERRa jällens armost säästä, Näjän suus
rest hädäst päästä.

6. Cuiteng' ei ol' caicki waiwa Pojes,
otet vielä maast, Callis aica wiel nyt
caina monen sydänd' raseahast: Walkian
juoru suwell täll Wäsynt monda: wäkewäll
Kädel HERRa curitapi, Walkian pelmos
juoyuttapi.

7. Ettäs haleit synnin töitä Synnin cor-
wes eryris, Nijn sun corwes yli ditä Täy-
dyi juosta wäsyris, Kijrul' ajall' sinne tänn',
Easte cuimi wähittäin, Coco maa cuin ol-
li paloi, Waaras oli myöskin talwi.

8. Monen juhdat surklast näännyit He-
woiset ja härjät canh, Carjan taudit puo-
lem' käännnyit, Hänen rangaistuyisans. Näi-
tä muistel, tunne jo Mingä coston syndi tuo:
Waikka HERRa vielä säästi Ja näist wai-
woist jällens päästi.

9. Sywät andoi HERRa hywät Tänä
wuonna ihmisl; Unnoi cuiteng ojat sywät
Cuivat' pojes poutaill; Ettäs caipaures
wiel Ol' sit syryll lämbymäll: Myllyn ään'
ei silloin cuultu, Jot' ei syryll ole luultu.

10. Eikö HERRa näitä laita Curituren
siaisex, Cuin ei perät häwit ainta Tusear
aivan hirttuisey: Nijn hän jättä muiston
waan,

maan, Ett' ain apu tarwitaan Häneld' jos
ca tairwas asu Ja sield' lahjat ales tasa.

11. Mõhyt ihes Sielu raucka Ennen
Fäyneist waimoist nyt, Ettei coco costo lau-
te, Jong kyll olet ansainut: Mõhyt ihes
armon all Catumuxel haikiall, Ettäs wijs
hoittanut ferran Olet cöwin Herrain HEN-
ran.

12. Ellez synnist oifein lacka, Kyllä HEN-
ra löytä wiel Wikauyet; ei hän maca;
Eit myös armono sinuld tiell' Jos sä pä-
lautat ties, JEsus Sielun wälimies Juo-
pe cohta sinuu wastan: Sano, en mä hyl-
jä lastan.

13. Waicka hän on cöwin sangen Hy-
wät waattens tabrinnut, Ett' on synnin lo-
taan langen, Cuwani cadottanut: Sydä-
meni armahda, Että wiel nyt palaja: Ah
siis Sielu raucka käännä, Ettei Sielus
synnis näännä.

14. JEsus sinun piirittäpi Armons can-
s wiel amarrall: Synnin cuormast selittäpi,
Lain woimall angarrall; Ettes enä pakenis
JEsurestas erkans, Joca synnit poses cans-
da, Elon uden Sielull anda.

15. Ei hän armon ajal cuolet; Waick
hän ensin mitämay Ambu niineuin wiha-
nuolet, Synnin tunnoy catkeray: Jk hän
haawat paranda, Cuin sä riennät uscosa,
Hänen tygöns armon alla, Catumuxel
hartahalla.

16. Laske sota aset mähän, Jvillas olet
ennen ain, Wibollisen-peräs laahan, Cuin

ett käänty ennen tain: Käy nyt armoo kers
jämään Niincuin suuri syndinen, Niin sull
JEsus armon anda, Hyvät lahjat sinull
canda.

17. JEsus riisu pois sen waatten, Quin
on loast saastainen, Uden hamen on hän
saattan Werens ansioll, suloisen; Joca kels
pa Jumalall Jšall Caicfiwaldiall: Sill'
hän puetta sen Sielun Quin on tullut ar-
mon halunn.

18. Hänen Werens puhdistapi Caikist syn-
nin wioista: Uden elon Sielu saapi JEsu-
resa nautita, Uscen halus eläwäs, Josa au-
tuus ombi läß Jlos, rauhas JEsuresa Ar-
mon osallisudesa.

19. Wihan costost, helwetistä, Cadotus
rest hirmuifest Pääse wallallens, ja niistä
Synnin siteist endisist: Löytä rauhan Juma-
lan Sorwinnon 'eans autuan: Mutt joc' aima
sodan nosta, Sitä HERRa ijät costä. (n)

(n) Matth. 22: 44.

Psalm. 7: 12, 13, 14.

Jumala ottia duomari, ja Jumala joca joca
päiwä uhca. Ellei he palaja niin on hän miec-
käs teroittanut, ja jouzens jännittänyt, ja tar-
coitta. Ja on pannut sen päälle furman nuo-
let, hän on walmistanut wasamans cadottaman.

Ilm. R. 19: 11, 12.

Wanhurscaudella hän duomize ja soti, 12.

Hab. 3: 2.

Wihasa muista laupenta.

Colmas

Colmas Wirst.

Sengellisten waatettein pesemisestä ja
tättemisestä ja sen autuudesta **HERA**
ra **IESUXEN** tulemisen lähesty-
misen päivänä.

Jlm. R. 16: 15.

Weisatan cuin: Jo aica aiwan läsnä on, 22.

B. I.

JO herä ylös syndinen, Ja ryyshwaat-
tes udist Ei ol' nyt aica endinen:
Eihs ises synnist puhdist: Jo **HERA**
ra Caicimwaldias, On udet merkit tuonut
taas Wijmeisten aicain waarast.

2. Wijmeisten aicain merkeist on Myös
sodat hirmuisemmat: (o) Sijn **HERA**
tuotta duomion Cuin Cuningat wähemmät
Godisa paljon pauhawat, (p) Ja werta
wuodattelawat; Ei nämät leikix liene.

3. Ilmestys Kirja osotta, Ett' suur'na
HERAra päivän, Suur sota myös on
walmina, Se näky edes käywän: Sijn
IESUXEN on waroitus, Ett' sen waan ombi
autuus Cuin waattens hywin tätze.

4. Sijn sano **IESUS** julkisest: Ja cako
minä tulen, (q) Cuin waras tule salaisest,
Cuin ei wiel cucan luule: Autuas on se
ihminen Cuin walwo, eik' ol uninen; Sill
aica ombi läsnä.

B 2

5. Cuin

(o) Matth. 24: 6, 7. (p) Jlm. R. 16: 14, 15.
(q) Jlm. R. 16: 15.

5. **Cuin kätke waattens ainian, Ettei ala-
sti käwis Ja hänen häpiäns nähdäis waan**
Cuin waattet on, niin läwis: Siis ota
waari Sieluinen, Ett' s tulet waattes utis
seen: Häawaattet moneld puuttu.

6. **Ja se cuin udet waattet saa JEsuren**
ansioft, callit, Eakocon ettei saastuta, Eit'
anna synnin wallit: Waan ajallises wai-
wasa Pitäkön waattens walkiana, Caris-
kan Weres pestön. (r)

7. **Cull' aiaa jocapäiwäinen Saastaisus**
ombi tarjon; Cill liha on niin saastainen,
Waiet ota hymän warjon: Siis jocapäi-
wä pese myös Sun waattes: täsä terwe-
työs Ain autta Pyhä Hengi.

8. **O JEsu joudu apus cans Ja walituis**
tas puhdist: Heidän tääl wielä ollesans,
Sun Henges woimall udist. Ah lisa uscoo,
rackaut, Ann' uscos armon walkent, Ja
armon elo laina!

9. **Ann' rackauden loista myös, O JEsu**
sinun jälkes, Ett' armon halu olis työs,
Ja hengen elo selkeis Ain rackauden hedel-
mijn; Tul JEsu, tul jo lifemmin: Cull
fijtos olcon, Amen!

(r) Ilm. K. 7: 14

Ilm. K. 16: 15.

Caro, mikä tulen niincuin waras: autuas on
se joca walwo, ja kätke waattens; ettei hän ala-
sti käwis, ja ettei hänen häpiätäns nähdäis.

Ilm.

Nämät owat ne, jotka suuresta waiwasta tus-
lit, ja he owat heidän waattens pesnet, ja ne
caritzan weresä walaisnet.

Neljas Wirst.

Ustawitā tekemiseft wäärästā mammo-
nasta. Luc. 16: v. 9.

Eli

Utkiaft almun andamisest,
Nijn että se uscomainen Sielu ruocki ja justta re:
Jesusta hänen jäsenisäns, ja pienimmisä wel-
jisäns: walmisturex myös H:En tu-
lemisen päiwään.

B. c. Historia on tosin igeštāns, 1c.

v. 1.

Tos uscos ombi elāwā, Ja hrowijn tōi-
hin syttywā, Nijn opi almun anda:
Kyll almun anda jocainen, Tuin näke-
yhden waiwaisen, Waicf muutoin on cuir-
cando; Ei lijcu tietā elāmān, Ei riennā,
synnist eraiten, Sen suloisen armon alla,
Waan sen wiel polke ja talla.

2. Tās on sijs suuri eroitus: Jos sull on
armon waicutus, Jos riennāt catumureen;
El jos sā nijncuin mailma Wiel olet syn-
nin orjana Käyt tietā cadoturen; Ei almu
auta tāsā ties, Caicf myöskin almus endi-
ses Owat ilman uscota tehdyt Ja mādān-
niz hedelmiz nähdyt. (s)

B 3

3. Gll

(s) Matth. 12: 33.

3. Sill' nijs' sun oma cunnlas Ed olet
ollut hakemas, Sun palckas olet saanut:
(c) Sijs käännny enist sydämeist Elämä-
terrast endisest Jos' olet synnis maannut:
Pois pane synnin rackaus Ja sydämen
uscottomus: Ja seura jo Jesuren aān-
dā, Tuin woi sinun sydämes käändā.

4. Sitt' tule almus sowelijay, Ja myöskin
paljo runsammay Ett enä torwel soita: (u)
Et enä tee cuin mailma, Joli' ei ol coscan
runsamba, Tuin waiwaisitans hoitta: Tuin
jongun ävrin almu waan; Waick ricas wa-
ran kyll on saan, Ja jos myös en immān an-
da Nijn eaič omay cunniarens canda.

5. Sijs ota waari almustas; Mā
myös säästā tawaras, Ja cowa sydänd hy-
dā Mailman tawaroihin siin, Ja coscas
annat runsammin Al' oma cunnia pyydā:
Waan anna yrikertaisest (x) Ja hywāl
mielet sydämeist (y) Kyll Jumala sex wiel
jaya Sull jällens julkisest maya. (z)

6. Käändymys tähän tarwitan, Nijn
pyhäld Hengeld hallitan Sydämen aiwois-
turet: Tās' ahne myöskin pääse enst' Ah-
neudestans irrallens, Ja wälttā haucuturet,
Ja murhet tämän elämän: Sitt' seura op-
pi Jesuren Ja uscosa hywin teke Cuing'
Jumalal kelpawan näke.

7. Tās' tarpellinen ombi wiel, Tuin es
waiwaisild apu liel Jote' sinuld ike pyytā:
Nijn ota waari wielä sitt' Es niit myös joscus
ehisit

(c) Matth. 6: 2. (u) Matth. 6: 2. (x) Rom.
12: 8. (y) 2. Cor. 9: 7. (z) Matth. 6: 4.

ekistit Tuin wälisist ilman suuta Puutores o-
wat siel ja tääl, Ja toiwowat ain HERNan
päääl; Eit' sinulda apua ano, Waick
puutores iso ja jano.

8. Se on, niit hywän tahtoistit HERNan
JEsuren jäsenit, Jote' HERnaa pelkä aina:
Nijt usco eki, löytä myös, Ett rackaudes om-
bi työs, Ja HERna armo laina: Nijt jote
ra HERnaa pelkäwät, Wanhurscautta tele-
wät: Ne wişin on JEsuren weljet,
Tuin JEsuren näyttäwät jäljet.

9. Ne ensimmäiset Christityt Junt hywäst
tahdost mielistyit Apostolitten cautta, Ain
pyhäin tarpeix jaeaman (aa) Ja huo-
neens heitä ottaman; Nijn usco pyytä autta;
JEsuren rackaudesta Se pala armon wois-
masta: Ett' niill' wiel enämmin tele, (bb)
Jote oikijx Christityix näke.

10. Mutt ei niit löydy ainian; Eill wäa-
rys on jo wallan saan. (cc) Ja JEsus ike
sano: Ain teille owat waiwaist, (dd)
Ei ne ol' teisd pois paennet Jote omis por-
teis ano: Mutt en mä aina ole teill: Nijn
myös nyt eako ajoill' näill' Misä JEsuren
jäseni löydät, Joill puutoresst tyhiät on pöy-
dät.

11. Jos sanot mistä tunnen siis JEsu-
ren, omis jäsenis, Ett tel' sin hywä niille:
Nijn tämäu päääl nyt wastatan; Tuin sy-
dämes waau wakaistan, Nijn ei ne silmäs
B 4 pijllä:

(aa) Rom. 12: 13. 2. Cor. 8: 1, 2, 11. 2. Cor.
9: 1, 11. (bb) Gal. 6: 10. (cc) Matth. 24:
(dd) Joh. 12: 8

riisllä: Sā tunnet ne sitt hedelmist, (ee)
Ja uscon puheist haluisist: (ff) Viel
waiwoist Christuren tähden (gg) Myös
Jesuren jäsenet nähdän.

12. Viel löydät wähi lapsia, Jos ni-
tā tahdot holhota Nijn Jesust hol-
tot jällen; (hh) Ne wiel on wiattomudes
Jote' ei ol pahennettu tās, Eik' myös tee pa-
ha kellen; Ei niit' pid' ylöncazoman
(ii) Waic' ypinkertaisset on waan; Sill
Jesun sen omistapi Euin wähäiset lapset
saapi.

13. Kāandynlein Sieluin rockaus On ar-
mon hengen waikutus: Sijn' Jesust ra-
castawat Nijn myös Jesuren jäsenit Nijn
hengelliset waiwowit, Euin nāihin armon
saawat; Eik' tottel pilkeä mailman, Euin
hymää tehdä tarwitan: Nijn tekewät hy-
wää aina, Euin Jumala armoo laina.

14. Nāin oikia almu annetan, Ja v-
stāwuttā rocketan Wäärästā Mammionasta:
Sek' yhteisille waiwaisill', Et' muille HER-
ran jäsenill', Sydämeist amaraasta Se uscon
wainen Sielu tuo: Sill' anowaisill' hy-
wā suo Ett' anomatatin anda, Jes-
suren jäsenill' canda.

15. Yhteisil' waiwaisisa canš Nijn HER-
ra tunde omians Jote' HERran päälle luot-
ta; Ja HERran armon owen pääl En'k
colcuttawat joca sääl, Eik' synnis wedä
muots

(ee) Matth. 12: 33. Es. 61: 9. (ff) Matth.
12: 35. 2. Cor. 4: 13. (gg) Matth. 5: 11. (hh)
Matth. 18: (ii) Matth. 18: 10.

nuotta: Jos harmat ovat mitämar, Tee
almus sitä runsammar: Monen seas har-
wain löyttän, Cuin paremmat halut on
näyttän.

16. Ja ilman sitä; waiwaiset, Sofiat,
rambat, radoliset Ne oma lihas liene (kk)
Joi? HERRa käske corjata Ja laupeut-
heill' osotta: Eas, auringokin tienne Sy-
wät ja pihat wališta: Wanhurseat,
wäärät sadetta Myös saawat: ja Jumala
anda, (ll) Cuin hywydens caikkille canda.

17. Eäs on myös armon lupaus Ett sil-
le jalo walkeus Cuin amuruseo coitta:
(mm) Sen parannus ain castwa myös
Se wirwotetan caikes työs Cuin waiwais-
sita hoitta: Sen rucouret Jumala Myös
cuule, waaroist wapahta Ja rawitje Sies-
lun poudall Ja luutkin wahwista, rous-
dall.

18. Ja, se cuin Eöbä waiwaista Minian
pyytä holhota, HERRa händ jällens aut-
ta: (nn) Eose paha päivä eteen Eän, Eit'
mistän muald apu näw, Juur käsiwartens
cautta; Se maan pääl myöskin mene-
sty, Ja wihollinen peljästy: Viel tau-
ti wuotella säästä, Ja monesta pahasta
päästä.

19. Mutt ilman näitä anowit, Niin eki
muit' tarwigewit Jesuxen jäsenistä: Jote'
useons parhain näyttävät, Ja igens hur-
seast käyttävät; Niist armon ystäwistä Eä

B 5

callin

(kk) Ef 58: 7. (ll) Matth. 5: 45. (mm) Ef.
58: 7/8/9/10/11. (nn) Psalm. 41: 2/3/4.

callin siunausen saat Eose ne HERRaa ru-
koilevat Sun edestäs, ja myös siuna, Niin
HERRa sun armoll cruuna.

20. Sill se cuin hurscan holho täät
(oo) Wanhurscan nimel, hän sen pääl,
Eaa myös wanhurscan palean; Yht' kyl-
mä westpicarit Cuins rackaudest andai-
sit, Niin sinä myös sen jälken Ett olis il-
man marota, Jos sinä aivoit holhota Yht'
Jesuren Opetustasta; Jos unhodit: tee
nijn waista.

21. Tee sulles hywi ystäwit, Ja coco
taiwan tawarit Wäärästä Mammonasta,
Uin ne sun jällens corjawat, Jijisiin
majoin ohjawat, Täst turhast haminasta,
Jumalifuden neuwolla, Cuin owat täntet
armolla; Sun edestäs rucoilewat, Ja ara-
mosta cuultuy saawat.

22. Sit' Jesus ihe omista, Sun uscoa-
stas näin todista; Sens olet minull teh-
nyt; Sill minä ihe isoisin, (pp) Ja mi-
nä ihe janoisin, Waick' et sä sitä nähnyt:
Cuin nämät weljet isoisit He minun tygöt
huocaisit, Ja sinä sin uscos näytit, Niins
tawaras oikein täytit.

23. Sen oudon huonees corjaist Ja
alastoman waatetit, Ja sairain tygö eul-
lit, Viel fangeudes eheit myös; Eose
joue waimui uscon työs, Sun cunnias
ulosluljit: Ja menit suä oppimaan Cuin
pseall täällä wainotan: Sen izellen omis-
tan.

(oo) Matth. 10: 40, 41, 42. (pp) Matth. 25:
35, 36.

stan aina, Jos joku niit nosta, ei
paina.

24. Näist vacas Sielu opi nyt, Ett' sull'
on monda hymää suut, Sun almus pa-
rannukseen. Ett' usco siihen tarvitan, Ja
ractus myös Jumalan, Cuins tet'sit ea-
tumuren: Niins almun annon osaisit,
Jesuren welji löydäisit: Ja telisit uscon
toita: Ett' waellais pimijä ditä.

Luc. 16: 9.

Ja minä sanon teille: Tehkät teillen ystäwitä
waarastä Mammonasta: että cosca te tarvitzetta,
nijn he corjawat teitä iancaikäisin majoihin.

Matth. 6: 1, 10.

Tawastacat ettet te anna almuksitan ihmisten
edes, että te heildä nähtäisin: njin et te saa pal-
ka teidän Isäldän, joca on taiwais.

1. Cor. 13: 3.

Jos minä eaiten tawarani calutaisin köyhäin
rawinnori: ja jos minä annaisin ruumini pol-
dettä, ja ei olis minulla ractuseta, njin ei se olis
minulle mitän hyödyllinen.

Joh. 12: 8.

Teidän tykönän on aina waiwaiset, mutta en
minä aina teillä ole.

Matth. 10: 41, 42.

Joca Prophetata holho Prophetan nimellä,
hän saa Prophetan palkan: ja joca wanhurscasta
holho wanhurscan nimellä, hän saa wanhurscan
palkan. Ja joca itkänäs juotta yhden näistä wa-
himmist tylmällä wesipicarilla ainoastans, Ope-
rustapsen nimellä, totifesta sanon minä teille, ei
hän pidä palkata oleman.

Luc myös Es. 58: 7, 8, 9, 10, 11.

Ebr. 10:

Ottacam waari toinen toisestam, että me ah-
keroizem meitäm rakkauteen ja hywijn töihin.

Weldes Wirsi.

Sen suruttoman mailman waara / ah-
distus ja epäillys / Christuren tulemi-
sen wijmeisistä merkeistä / 2c.

W. c. Ach surutoin, costas synnistä 2c.

v. 1.

Ach surutoin! joll' ei ol vielä hoppu,
Ah ajattel' coco mailma loppu: Chris-
turen tulo älist ennättä Caice syn-
nin oriat Eijni käsittä.

2. Euin ylipaula saapi caice Eijni Jote
alla maca: niijn myös saadan sinä, Euin
surutoinen macat wuotellas Ja synnin mie-
li teos lieut taas.

3. Eak HERRa tule: merkit edel käywät,
Jo HERRat luetit on caice päiwät, Euin
edell kirjust aina juopewat, Euin jouhimies
caice ambu wasamat.

4. Yr päivä tule joca pimiäy päändy,
Cose' auringo, ja cuu, ja tähdet nään-
dy: Ah synnis parca, cuinga kates käy,
Euin ulconais ei enä walo näy.

5. Euin auring' on euin pimsä eartwa-
säcki, Euin werex muuttu: pimeyden täcki
Nyt caiken walon päälle wedetän, Ja täh-
det maahan puto lennetän.

6. Eijn pimeydes, suruttomus muuttu,
Eijä-

Gjaisse pelwoy, epäillys puuttu: Täs syn-
geydes syndi peljättä, Sirmuitta, cai-
ken tunnon wäriskä,

7. Siel Sielu, Ruumis, odotures nään-
dy, Ja HERran wiha enämmin wiel kää-
dy Sinn', cusa näändyneil' on epäillys,
Ja caickeinainen tunnon kiristys.

8. Jos ennen meri on so palion pauhan;
Mit' enämb silloin, sinun corwais rauhan
Pauhullans perät voies poistele, Silmäs ja
corwas pelwoist wärise.

9. Jos silmäs näky täsä wainwoin puut-
tuis, Nijn mitämar ets wiel nijn corwin
suuttuis, Jos corwain cautt sull olis lohdu-
tus, Waan nyt ei ol' cuin sula hirmuisus.

10. Se hirmuisus ei enä cuiteng myönnä,
Cu' armon tilaan, tänä pimiän' yönnä:
Sill JEsus sano: ett' on epäillys, Caick us-
sco puuttu, uscon halu myös. (99)

11. Ett armon ajall ei ol ekin' usco, Nyt
usco puuttu, epäillyren rusca Alalloillans tää-
tä kipiän sydämen, Paisutta pelwoist rin-
dain ytimen.

12. Tai epäillys ja pelco heitä estä, Et
hei he duomiot odottamaan kessä, Waan
pakenevat wuorten rotcoihin, Huntawat lan-
getcan meit murscar siin.

13. Muut ei heit täsä wuorten paco au-
ta, Ei lymyt heitä caickein sywin hauta
Täs heidän täyry cuiteng odotta, Eit au-
ta wihaft ihe cuolema. (rr)

14. He odottawat tämän pelwon cansa,
Ett

Ett HERRa wiimein käsiwarrellansa, Heit
duomion eten äkiht wedättä, Ja helwettihin
heitä sälyttä.

15. Tai odotus on hirmulttarwa tusca, Ett
tei nyt enä coita amuruseo Niill' synneissill',
cuin suruttomudes On röykäs uscos olles
synnin ties.

16. Waict oli ennen heillä myöskin wai-
wa Mailman murhes: josa tyhmäin lairwa
Suur caiken elon aicans purjehti, Jost u-
sein heit myös waiwa wäsytti.

17. Niin ei he cuiteng tunnon mato-
tunden, Ett' olit synnis aina yli undun;
Mut HERRan tulos wireo mato tai, Eit
tahdo enä cosean olla wai.

18. Elin kühise, ja täyttä äändä huuta
Suur omatundo, awa lawia suuta: Mir,
sano, HERRan kässyt hylkäisit? Ja synnin
himo aina racestit.

19. Mir iloiht? ja synnin ilos nautoit,
Ja paljait ohdakeita kylwit haurait; Cose'
uscowaiset HERRaa pelkäisit, Ja syndins
yliht itkit, murhedit.

20. Mir wihaist niht jotca sinu neurooit,
Awaisit pilcoint karmen myrkyn leuwat,
Mir ylspeilit sun omast wallastas; Perkeleen
wallan all sä joudut taas.

21. Mir mieli teos synnin himoi noudit,
Ja wihan cossen pääl niin liki suodit, Mir
et sä palan ennen tätä yöt', Nyt omist he-
delmistäs myrkyn syöt.

22. Mir et sä sydämeštäs palwell' HERR-
raa Waan paljal suullas: syudi monin keri-
roin;

rolin; Jh' olit oma epäjumalas, Ja ekeit
aina omaa cunniaas.

23. Mir hecumata racastit, ja ostit he-
cuman aineit? pääs myös ylösnostit Sun
wijsautees, woimaas turwamaan, Ja muuto-
ten arvon päälle luottamaan.

24. Ets coscan tahton euulla HERNan
äändä, Ja euullaisudes iges synnist kääns-
tä: Jesuren Lambain eanß ets tahton oll'
Jote' palvelit ain HERnaa suosioll.

25. Sentähden wohten seas sull on paico-
ta, Ei käändymiseen ole armon aica: Ah
wiheljäist, cuins HERNan hyljäist, Ja
wäärän turwan tygö pakenit.

26. Mir turhaan lausuit HERNan pyhää
Nime, Jost uscowaiset Eielun autuut ime,
Eä ulcoccullaisudes ruvilit, Ja wiisel eräll'
jällens firolilit. (ss)

27. Mir ylöncakoit suutuit Eanan Saar-
naan, Euin tundos lasti HERNan pelwon
waarnan; Se wasara kyll' wuoren muren-
da; Mut' sydämes ol' wielä coveniba.

28. Mir wanhemmilles cawat cawat
käänsit, Ja heidän neuwons pahuteen ain
wäänsit. Mir pahennusta aina racastit,
Ja pahoi töitä aina muistelit.

29. Mir tapoit lähimmäises, sanoil, töil-
lä, Ja wihan tiucns wäiyit, päiwiil, öil-
lä, Mir haureuden himoi noudatit, Ja por-
ton suosios ruumis turmelit.

30. Mir wäärtydes sä ennen elit aiwan,
Ja wääräl calull täytit tundos laiwan,
Euin

Quin muutoin ol's suld eine loppunut; Eys
saalis nyt cuins olet oppenut.

31. Mix et sä wäärnt wihan, poses an-
dan, Ja synnin murhes hänen helmaans
candan, Jold salaisit, joll' josens wäärin teit,
Ja oman cotos riistay calun weit.

32. Mix walhettelit, petit sanoill' monda,
Edesäs pidit monda pahaa juonda: Käräis
juorit monen walhen canß, Nyt edes käys
kön cufin walhesans.

33. Mix himoiskit, ja pyysit hywää muo-
to, Cosc' lähimmäises omaisuden luoto
Sun silmäis edes näwyi arwaray, Sen caut-
ta pyysit wäärnt tawaray.

34. Himoiten cahoit waimo lähimmäisen,
Palweljaa, piijaa, carjan caicfinaisen, Ja
joc ei caicf tääl himons seurannut, On hi-
moillans jo igens tahrinnut.

35. Ja ylipään, mix juoruit, nielit wijs-
naa Syndises himos, nyt jää pitkä piijna,
Ei pisarata wettä cucan ann', Waicf ei wiel
sijt' kiel' eastuis ollengan.

36. Mix kiroilit, ja sadattelit aina, Eijs
maya nyt helwetin cauhia laima, Eield
noudit perkeleitä tuhansin, Wie ne nyt jäs-
lens myötäs taicaijin.

37. Helwetin tulest sydämes on syttyn, (cc)
Quin se niijn ombi sadaturijn kyttn, Jk
murhamies sen kiucun herätti, (uu) Helwe-
tin kipindillä sytytti.

38. Mix hylkäisit Jesuren esimerzin Quin
kärsei pilcan waicka sydänd särki, Mix ylon-
cahoit

cahoit oppi Jesuren, Quin sumat kasse myös
wihollisen. (xx)

39. Mir hyläisit Jesuren haawat callit
Ett' andan Nyhän Hengen ikees wallit; Je-
suren weren sotkit jalcais all, Uhraisit ikes
synnis satanall.

40. Näin tundo soima cosca duomis alca,
Ee epäillys on ensimmäinen palcka: Ah-
mitkä waiwat on siis helwetis, Ei cuole coi,
eit' sammu walkia nijs.

41. Sijs tätä tulo ajattele aina Ja ru-
coit wiel ett' Jumal armoo laina: Jesuren
tuloon ikes walmista, Ja muista aina duo-
mico tulewa.

(xx) Matth. 5: 44.

Matth. 24: 29.

Mutta cohta sen ajan waiwan jälken auringo
pimene, ja Cuu ei anna waloans ja Tähdet pu-
towat Taiwast, ja Taiwan woimat pitä liicutet-
taman.

Luc. 21: 25, 26.

Ja merkit pitä oleman Auringos ja Cuus ja
Tähdeis, ja maasa Cansalla abdistus epäillyren
tähden. Ja Meri ja aallot pitä pauhamen. Ja
ihmiset maasa pitä näändymän pelwon ja odote-
igmisen tähden, niistä cuin maan piirrin päälle tu-
lewat: sillä Taiwan woimat pitä liicutettaman.

Ilmeff. Kirj. 6: 12, 13, 14, 15, 16, 17.

Ja minä näin, cosca hän cuudennen sinetin a-
wais, cago, niin tapahdui suuri maan järistys,
ja Auringo tuli mustari niincuin carwasäkki, ja
Cuu tuli coconans niincuin weri. Ja Tähdet
putoist Taiwast maan päälle, niincuin Sicuna-
pnu Sicunans warista, cosca hän suurelda tau-
helda häällytetän. Ja Taiwan pakeni niincuin kää-
mä-

märtynyt kirja; Ja caidki wuoret ja luodot siir-
tin sioistans. Ja Cuningat maan päälle, ja y-
limmäiset, ja rikat, ja päämiehet, ja wäkwät,
ja caidki orjat ja caidki wapat tättit heitans luos-
lijn ja wuorten rotcoihin. Ja sanoit nuorille ja
cučuloille: langetat meidän päälle, ja peittä-
tät meitä sen caswoin edestä joca istuimella istu,
ja Caritzan wihasta: Sillä se suuri hänen wi-
hans päiwä on tullut, ja cuca woi pysyä?

Quudes Wirst /

Jumalan lasten lohutus ja au- tuus HCKran Jesuren Chri- sturen tulemisen päiwänä &c.

Weisatan cuin: Eija mun sielun juur iloisest &c.

v. 1.

S J HCKran Jesuren tulo peljätä Fe-
tän Cuin armon ajall on armon istui-
men eteen, Waict rasitust täyn, Wi-
cos edestäyn, Niin armon on cuitengin elä-
mään löynn' täs ilmas.

2. Syn' on myös syndynyt räckaus JE-
suren perän Cose' synnin duomioist ja wallast
on pääsynyt eran; Niin itäwöise, Ja odot-
tele Min Sieman ylkä, cuin iloon wie täst
wijnmein.

3. Cuin ylkä tule niin morsian pääatans
nosta Ja cako ylös, ja iloise ylkäns wa-
stan; Sill' juur nyt täs' On himastus läsk'
Se sulvinen suwi nyt puhke edes näill'
merkeill.

4. Cose' auringo pimene, uusi auring'
coitta,

eoitta, Quin Jumalan Lasten ahdisturet
pois soitta: Cuun vimeus wiel Ei lohdu-
tust kiell, Waick tähdet putowat, iloinen
miel on caikist.

5. Sill' Jumalan lapset lohduksen näke,
Ett' caicki täytetän se cuin JEsus käke,
Quin uscon waan On sydämeen saan, Nijn
uscos lohutus annetan heil juur armost.

6. Jos joku heikkous ensist rinnat sär-
kis Ennen cuin sydämen wahwistus armos
kerkis; Nijn ei se heit Wie cuoleman
teit: Se pelco se heikkous nöyryttä meit
waan armos.

7. Sentähden JEsus hän lohutta tä-
sä tuscas, Ja käske caso, ja päänsä
nosta uscos; Tai hengen työ Coht syda-
meen lyö, se lohutus heil on totuuden wyö
ja pyhä.

8. Täs' muutos tapahtu iso yli mää-
rän, Ett' wapaut tarwita ehimään mait-
ten ären; Sill' lunastaja Nijt wapautta Ja
morsiamens eohda lohutta siin paicas.

9. Tain ajaisen suhten tai muutos ylis-
wuota, Ei ajainen ilo senestaist riemuu tuo-
ta, Se monell laill On wielä waill, Ei tu-
lewa riemu ol' millän maill' täs' ilmas.

10. Sill' waick täsä ajas on JEsuren
waldacunda Jong' woiman ja elämän Ju-
malan lapset tunde: Nijn ahdisturet Ja
rasituret Sen usein kyll estawät wirwoitus-
ret ja riemun.

11. Mut JEsuren tulos eoitta amur-
rusco, Quin tällä coitollans lisä, wahwista

usko, Ja vihollisen Olivaldaisen Pois pel-
jättä, äkisti hukkuvaisen siin tulos.

12. Waict wirwotus annetan ahdistus-
sten jälkeen, Nijn usemmin murhe sydämen
jäll lyö tessen; Täs murhen päsi Sen
Sielun esi Tuin autuuden caidalle tielle lä-
xi juur todell.

13. Mutt Jesuxen tulo iiaisen riemun an-
da, Silloin ijancaietisen näky elämän ran-
da, Pois itcu ja woi; Sill Jesus soi Sen
riemun jong cuolollans edestoi ja ansai.

14. Waict synnin wälttä ja sydämešt y-
lönnanda, Nijn turmellus seura nijn rascas
cuin meren sanda: Juur wiheijäinen On
Jhminen Täs cuoleman ruumis ja saastai-
nen, pais armot.

15. Jumalan armo se tosin wahwista nija-
tä, Se pese ja puhdisti, pyhittä, wai-
pana pitä; Ei muutoin woi Käyd kiiwis
ja sois; Ellei HENra aina täs apua tois
juur armost.

16. Mutt Jesuxen tulemisses hän firekay-
teke, Caict jotca hän omix lämbairensa
näke, Pois syndi iää; Ja suloinen sää Ja
hohtawa Silki on ylipään ain riemus.

17. Waict Jesuxen perän ikäwöike ja
huuta, Ja samasa halusa Jesuxel anda
suuta, Ja Jesus taas, Tuin ylkä racas
Suun annollans (yy) wahwista morsian-
dans juur armost.

18. Nijn cuitengin ikäwöikemys on myös
pitkä Ja cuormay ioutu, cuin wijpy, culke

E 3

wit:

(yy) Salom. Eorckia Weisu.

witean Jk Sulhainen, Mun Jesuren, Ett'
odotta walittuin täyttämysten ja wiipyn.

19. Mutt Jesuren tulos ikäwöisemys
lacta Ja taiwan teltoihin walitut caic-
fi nacta Se suuri päivä, Ihastust täynnä,
Euin silloin riemur on edes käyvä juur
suurex.

20. Siel' walitut saawat Jesurensa naha-
da, He saawat jouda siin, euf' on elä-
män lähde, Palmut kades, Istuimen es-
des, He candawat silkis, ei misän hadas
siel' olla.

21. Tääl omibi sota, ja sota aset liicku Gen
heitomman kades usein miecka liicku, Eose'
parhallans Pois puolestans Vidais pois tor-
juman wihostans juur woitox.

22. Jost haawat nousewat monda yhta
haawa, Mutt uscowainen on cuiteng' iäl-
lens saawa Jk Väämiehen, Se on Je-
suren Juur callein haawain läkityren tull'
terwey.

23. Mutt siellä on iäinen woitto, ja
cunnian cruunu, Ja iäinen elämä iäisen
elämän humu: Caick' wihostiset, Wastan-
hacoiset, On woiton seast pois paennet juur
caurwas.

24. Waick Jumalan lapset tääl yhdis-
tyä pyytä, Niin wiimeisel ajal saa hajoitus
monda sytä, Set' ulconaisest, Ett' sisälli-
sest Ett' rackaus puuttu se cowin on est'
ja waara.

25. Mond' tacaisin mene', Mond' jällens
siwul on eyyn Ja ottanet eteens on niin-
cuin

cuin oudon laryn; Ei ulotu niin Se rae-
kaus sinn, Jost ennen olit pitänet Eijn juur
hartast.

26. Mutt Jesuren tulos syyt ul'onai-
set lahtu Eif' sisällist syytä siel löytä yh-
tän rahtu: Eill' rackaus saa Siel wallis-
ta, Yr Sydän yr Sielu on tairvasa wiel
cuiteng.

27. Eill' sieldä pois suljetan caick' joild
rackaus puuttu, Ne racastawaiset jäll täyz-
dellisiri muuttu: O sulouden sää, Yr ruumis
ja Pää, Caick' liica jäsenet poses jään ja
wirhet.

28. Ne liica jäsenet jotea ajar rippu Tääl
Christuren ruumis, waan ei tul' elämän
Ennyun: Mutt uleopain Eijn Waan haas-
lywät siin, Ne tyhmat neikyyet eroitettin
siel caumas.

29. Siel murhelliset ei ole oudot niille,
Quin lohduitust löysit: eif' ne siel enämmiin
Eijllä, Quin murhelliset Ja radolliset Quin
cuiteng on Eäynnet elämän tiet tääl uscos.

30. Eill' murhelliset siel lohduitetan aina
Waick' murhen euorma heit tahdoi tääl
nijn vaina: Siel Eynhelet caick', Pois pyhi-
tän waick', Waick' ensin ol' murhen ja Eyn-
nelein aie' mailmas (zz)

31. Ne lohduitetut ja wirwoitetut uscos,
Ynn' naiden eanfa nyt unhottawat tuscans,
Tääl murhellisii, Ja radollisii, Siel ihmeta-
telwät niin iloisii hää wierait.

32. He

32. He ihmettelivät riemuiten siel Tais-
was Ett ne nyt hyppä kuin olit niin suu-
res waiwas: Oin riemuikewat Ja iloi-
kewat Ja woiwon wirttä caick laulawat
siel ilos.

33. Siel Abraham Isaac ja Jacob on
yhden rumal Ja walitut caick kuin ostetut
yhdel himmal: Ei kirkammat siel, Muut
iloita siel, Ei keldän myös puutu yr iloi-
nen miel ja kircas.

34. Caick heittäwät nöyrydes eruumus
istuimen eteen Ja kiiittäwät HEDraa kuin
toi heil autuun kateen, Eä ostit meit, Ja
iloon weit, Sun werelläs caiken caupan
teit mailmas.

35. Waick Jumalan lapset ei weisannet
mailman wirsi, Nijn mailma kiusais heit
cuiteng', ain paulans siirsi Juur jaleain eteen,
Tääl nijncuin leten Eit' ottanut arwtoinda
käten eik auttan.

36. Muut Jesuren tulos, mailma pojes
jääpi, Oin paulains eanf: ja Jesus is y-
lös wiepi Tainwan iloon, Pois pahast pijs-
loon Ne walitut: Ja siel autuus on ain
riemus.

37. Ei yrifän silmä ol' nähnyt kuin siel
nähden, Eik corwa cuullut, eain cuullan
riemun tähden, Eik kenengan miel Eit' as-
jattel tääl Quin HEDra on walmistan aut-
tuis siel juur tainwas.

38. Ah iäinen ilo! mun sydämetän täy-
tä Ett maalin pääl caxon waick ei se igens
näyt.

nähtä Eihallisill' Pimiäil' silmill', Nijn näky
se cuitengin hengellisill' (aaa) tääl' uscos.

39. Ah hywin on sen jong meno on tääl'
taiwas, (bbb) Waic' wielä täyty täs
wiipy ajan waiwas: Se wirwoturen Ja loh-
duturen Täst' wijmein löytä juur' ijäisen,
ja Amen.

(aaa) 2. Cor. 4: 18. (bbb) Phil. 3: 20, 21.

Luc. 21: 28, 29, 30, 31.

Mutta cosca nämät rupewat tapahuman, nijn
catzocat, ja nostacat pääanne ylös: sillä teidän
lunasturen silloin lähesty. Ja hän sanoi heille
werttaren, catzocat sicunapuuta, ja caictia pui-
ta cosca he puhkewat, nijn te näette, ia itse tei-
stän ymmärrätte, että suwi on jo läsnä. Nijn
myös te, cosca te näette nämät tapahuman, tiet-
tät että Jumalan waldacunda on läsnä.

Apost. Deco Kirj. 2: 19, 20, 21.

Ja minä annan tunnus tehcejä ylhällä taiwas
has, ja merkejä alhalla maan päällä, weren ja
tulen ja sauron suizun. Auringon pitä muut-
tuman pimeyteri, ja Cuun wereri, ennencuin se
suuri ja julkinen H^{er}ran päivä on tulewa. Ja pi-
tää tapahuman, että jokainen cuin auxhuuta H^{er}-
ran T^{ime}, se tule autuaxi.

1. Cor. 2: 9.

Jota ei silmä ole nähnyt, eikä corwa cuullut, ja
ei ihmisen sydämen ole astunut, joita Ju-
mala on nulle walmistanut jotca
hända wacastawat.

